

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - ३८-४०)

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्। यास्ते
सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्रहन्दुरुष्वह। यास्ते सोम
प्राणाऽस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। ब्रह्महृत्यां
वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५५॥

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो देव
सवितः प्रजावत्सारीः सौभंगम्। परा दुःष्वप्रियः सुवा विश्वानि
देव सवितर्दुरितानि परा सुवा यद्भद्रं तन्म आ सुवा मधु वाता
ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु
नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवः रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता।
मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु
नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहृत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

ब्रह्म मेधवा। मधु मेधवा। ब्रह्ममेव मधु मेधवा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणाः स्वर्धितिर्वनानाः सोमः पवित्रमत्यैति रेभन्।

ह॒२सः शु॒चिष॑द्वसु॒रन्तरि॑क्षस॒द्धोता॑ वेदि॒षदति॑थिर्दुरोण॒सत्।
 नृष॑द्वर॒सद॑त॒सद्धो॑म॒सद॑जा गो॒जा ऋ॑त॒जा अ॑द्रि॒जा ऋ॑तं बृ॒हत्।
 ऋ॒चे त्वा॑ रु॒चे त्वा॑ समि॒थ्रव॑न्ति स॒रितो॑ न धेनाः॑। अ॒न्तर्हृ॑दा
 मन॑सा पू॒यमा॑नाः। घृ॒तस्य॑ धारा॑ अ॒भिचा॑कशीमि। हि॒र॒ण्ययो॑
 वेत॑सो म॒र्य आ॑साम्। तस्मि॒न्सु॑पर्णो म॒धुकृ॑त्कुला॒यी भज॑न्नास्ते
 मधु॑देवता॒भ्यः। तस्या॑सते॒ हर॑यः सप्तती॒रे स्व॒धां दु॑हाना अ॒मृत॑स्य
 धारा॑म्। य इ॒दं त्रि॑सु॒पर्णम॑या॒चितं ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात्। वी॒र॒ह॒त्यां
 वा ए॒ते घ्न॑न्ति। ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रि॑सु॒पर्णं पठ॑न्ति। ते सोमं॒ प्राप्नु॑वन्ति।
 आ॒स॒ह॒स्रात्प॒ङ्क्तिं पुन॑न्ति। ओम्॥५७॥